در روز طبیعت، با طبیعت مهربان و میراث دار و الگوی فرزندان باشیم.

با رسیدن به روز ۱۳ فروردین، زنگ پایان تعطیلات نوروزی با حضور در طبیعت و برگزاری مراسم روز طبیعت به صدا در می آید.

امید است با توجه به طی روزهای آغازین سال ۱۳۹۶ تا امروز و آرزوی آغازی بر یک تحول نو و نیز ادامه موفقیتهای گذشته، سالی پر از برکت و نعمت و آگاهی در پیش روی همه باشد و رفتار مهربانانه ما با یکدیگر و نیز با زمین و طبیعت، نویدبخش روزهای باشکوه و روشن آینده برای خود ما و فرزندان مان باشد.

با توجه به لزوم شناخت فرهنگ و آیین و رسوم کهن و جاودانه ایران زمین که سرمشق فرهنگهای مختلفی در سرتاسر دنیا میباشد، مطلب حاضر با توجه به فهرست زیر در چند بخش تقدیم حضور میشود که هر یک جایگاه خود را داشته و مطالعه آنها را توصیه میکنیم:

1. فلسفه روز سیزده فروردین
2. برداشت نادرست نحسی و بدیمنی ۱۳ فروردین

3. مراسم سیزده به در
4. روز طبیعت
5. سیزده به در پیام کمپین پاک

۱) فلسفه روز سیزده فروردین

سیزده‌به‌در سنت ایرانیان باستان به مناسبت پیروزی ایزد باران بر [illegible] می‌باشد و از ۱۸۰۰ سال قبل از میلاد مرسوم بوده، چنانکه در کتاب "از نوروز تا نوروز" پژوهش و نگارش آقای کوروش نیکنام آمده. «سیزدهم روز از ماه فروردین، تیر یا تِشتَر نام دارد. ایزد تیر یا تشترکه در اوستا، یَشتی هم به نام آن وجود دارد ایزد باران است و در باور پیشینیان پیش از زرتشت برای این که ایزد باران در سال جدید پیروز شود و دیو خشکسالی نابود گردد

باید مردمان در نیایش روز تیر ایزد از این ایزد یاد کنند و از او در خواست باریدن باران نمایند. در ایران باستان پس از برگزاری مراسم نوروزی سیزدهم که به ایزد باران تعلق داشت مردم به دشت و صحرا و کنار جویبارها می‌فتند و به شادی و پایکوبی می‌پرداختند و آرزوی بارش باران را از خداوند می‌نمودند. اکنون هم ایرانیان از بامداد روز تِشتَر ایزد و فروردین ماه، سفره نوروزی را بر می‌چینند، خوردنی‌ها و مقداری آجیل و شیرینی‌های باقی‌مانده در سفره نوروز را با خود به طبیعت می‌برند، و شِشه سبزه‌های موجود در سفره را با خود برمی‌دارند و به دشت و صحرا و کنار چشمه‌ها یا آب‌های روان می‌روند. سبزهٔ خود را در کنار جویبارها به آب روان می‌سپارند و آرزو می‌کنند که سالی پربرکت و خرم داشته باشند. تا پسین آن روز را بیرون از خانه هستند و در طبیعت و میان سبزه و صحرا به شادمانی می‌پردازند.

ابوریحان بیرونی در کتاب آثار الباقیه راجع به جشن تیرگان چنین میگوید :

هنگامی که افراسیاب پادشاه توران بر لشگر ایرانیان غلبه میکند ، منوچهر (پادشاه ایران) به جنگلهای مازندران پناه میبرد ، افراسیاب لشکر منوچهر را محاصره میکند و منوچهر به ناچار پیکی به نزد افراسیاب فرستاده و از او می خواهد که از کشور ایران به اندازه پرتاب یک تیر واگذارد و باقی را بگیرد ، افراسیاب با کمال میل این پیشنهاد را می پذیرد ، منوچهر فکر می کند که چه کسی را برای پرتاب تیر انتخاب کند تا اینکه یکی از فرشتگان خداوند به نام اسفندارمذ پیش منوچهر آمده و آرش را که مردی خدا پرست و دیندار بود و در یکی از غارهای کوه البرز مشغول عبادت بود نامزد اینکار می کند ، چنانکه در اوستا آمده است ، آرش را حاضر میکنند و منوچهر تیر و کمان را به او داده و می گوید تو باید به فرمان خداوند این تیر را پرتاب کنی و کشور ما را از چنگال اهریمن (لشگر افراسیاب) رها سازی ، آرش برهنه می شود و به بالای بلند ترین نقطه کوه رویان می رود و خطاب به مردم می گوید : ای مردم بدن من را ببینید که سالم است و در آن هیچ زخم و جراحتی وجود ندارد ، اما بدانید که هنگامی که من این تیر را رها کنم تکه تکه خواهم شد و خود را فدای شما خواهم کرد ، آرش کمان را می گیرد و با تمام نیرو آنرا می کشد بگونه ای که تمام رگهای بدنش بیرون می زنند و پاره پاره می شوند ، او تیر را رها می کند و خداوند به باد فرمان می دهد که تیرش را از کوه رویان بردارد و به شهر

فرغانه (شهری در خاور افغانستان کنونی که فاصله آن تا جای پرتاب تیر هزار فرسنگ بود) ببرد ، تیر پس از چند روز حرکت در این شهر به درخت گردوئی برخورد می کند و این درخت گردو مرز بین ایران و توران می شود ، افراسیاب ناگزیر لشکر خود را از ایران بیرون می برد و ایرانیان آزادد میشوند .

این قضیه در روز سیزدهم تیر اتفاق افتاده بود و مردم این روز را جشن گرفتند و طی مراسمی آلات طبخ و تنورهای خود را (که نشانه ای از دوران اسارت بود) شکستند و دیگی بزرگ فراهم کردند و هر کس هر چه که در خانه داشت از سبزی و نخود و حبوبات تا گوشت را در آن ریختند و آشی پختند و آنرا بین همه بخشش کردند .

مشهور است که واژهٔ سیزده‌به‌در به‌معنای «در کردن نحسیِ سیزده» است. اما وقتی به معانی واژه‌ها نگاه کنیم برداشت دیگری از این واژه می‌توان داشت. «در» به‌جای «دره و دشت» می‌تواند جایگزین شود. به‌عنوان مثال، علامه دهخدا، واژهٔ «در و دشت» را مخفف «دره و دشت» می‌داند.

یکی از معانی واژهٔ «به»، «طرف و سوی» است. مانند اینکه می‌گوییم «به فروشگاه».

پس با نگاهی کلی می‌توان گفت واژهٔ «سیزده‌به‌در» به‌معنای «سیزدهم به‌سوی در و دشت شدن» می‌باشد که همان معنی بیرون‌رفتن و در دامان طبیعت سرکردن را می‌دهد.

۲) برداشت نادرست نحسی و بدیمنی ۱۳ فروردین

جشن سیزده فروردین ماه روز بسیار مبارک و فرخنده است. ایرانیان چون در مورد این روز آگاهی کمتری دارند آن روز را نحس می دانند و برای بیرون کردن نحسی از خانه و کاشانهٔ خود کنار جویبارها و سبزه ها می روند و به شادی می پردازند.تا کنون هیچ تاریخ‌نگار و پژوهشگری دلیلی برای نحس بودن سیزده نوروز نیاورده‌است، بلکه وارون بر آن، بیشتر آنها روز سیزده نوروز را بسیار نیکو و فرخنده (سعد) دانسته‌اند. برای نمونه در □□□□□□□□□□□□ ابوریحان بیرونی، جدولی برای سعد وو نحس بودن روزها وجود دارد که در آن برای سیزدهم نوروز که تیر روز نام دارد، واژهٔ سعد به‌معنیی نیک و فرخنده آمده‌است. پس از اسلام چون سیزدهم همه ماه‌های قمری را نحس می‌دانند، به نادرست سیزدهم نوروز نیز نحس پنداشته شده‌است.

نخست باید به این موضوع توجه داشت که در فرهنگ ایرانی، هیچ یک از روزهای سال «نحس» و «بدیومن» یا «شوم» شمرده نشده، بلکه چنانچه می دانیم هر یک از روزهای هفته و ماه نام هایی زیبا و در ارتباط با یکی از مظاهر طبیعت یا ایزدان و امشاسپندان داشته و دارند،(نگاه کنید به نام روزهای ماه) و روز سیزدهم هر ماه خورشیدی در گاهشماری ایرانی نیز «تیر روز» نام دارد که از آن ِستاره ی تیشتر، ستاره ی باران آور می باشد و نیاکان فرهیخته ی ما از روی خجستگی، این روز را برای نخستین جشن تیرگان سال، انتخاب کرده اند.

۳) مراسم سیزده به در

نیاکان ما پس از دوازده روز جشن که یاد آور دوازده ماه سال است، روز سیزدهم را پایان جشن بزرگ نوروز می دانستند. امروزه هم هنوز روز سیزدهم فروردین همانند شب پایانی چهارشنبه سال جایگاه ویژه‌ای دارد. اگر با چهارشنبه سوری به پیشواز نوروز می رویم، با جشن سیزده بدر همراه با شادی به پادرهه/بدرهه (بدرقه) آن می رویم.

آنان از بامداد روز سیزده فروردین سفره نوروزی را بر می چیدند و سبزه ها را با خود بر می داشتند و به دشت، بیابان و کشتزارها می بردند و به آب روان می سپردند که نشانه‌ی پیشکشی دادن به ایزد بانوی آب ها است و با نیایش به درگاه اهورامزدا آرزوی بارش باران و سالی پر از فراوانی و شادی می کردند.

آنان در زمین تازه روییده و سرسبز و آکنده از انبوه گل و گیاهان بیابانی به شادی، ترانه سرایی، پایکوبی، بازی های گروهی، بادبادک

پرانی، سوارکاری، هماورد جویی جوانان، آب پاشی و آب بازی می پرداختند و با گرد آوری سبزه از دشت و کوه به پختن آش و خوراکی های ویژه می پرداختند، که همه ریشه در فرهنگ زیبای ایرانی دارد و آن شاد کردن، خنداندن و آشتی و در پی آن فروریختن اندیشه های پلید و تیره است.

بخشی دیگر از آیین های زیبای سیزده بدر با سرنوشت در پیوند است، برای نمونه: شگون (فال) گوش ایستادن، شگون گیری و به ویژه شگون کوزه، گره زدن سبزی و گشودن آن، بخت گشایی که در سمرکند (سمرقند) و بخارا رواج دارد و نمونه های پرشمار دیگر … از مراسم های روز سیزده بدر هستند.

از آئین های دیگر سیزده بدر که مانند مراسم چهارشنبه سوری و نوروز، پر شمار، زیبا و دوست داشتنی است، بازی های گروهی، ترانه ها و رقص های دسته جمعی، گردآوری گیاهان صحرایی، خوراک پزی های عمومی، بادبادک پرانی، سوارکاری، نمایش های شاد، هماوردجویی جوانان، آب پاشی و آب بازی بخشی از این آیین هاست که ریشه در باورها و فرهنگ اساطیری دارند. از جمله شادی کردن و خندیدن به معنی فروریختن اندیشه های پلید و تیره، روبوسی نماد آشتی، به آب سپردن سبزه ی سفره ی نوروزی نشانه ی هدیه دادن به ایزد آب «آناهیتا» و گره زدن علف برای شاهد قرار دادن مادر طبیعت در پیوند میان زن و مرد، ایجاد مسابقه های اسب دوانی که یادآور کشمکش ایزد باران و دیو خشک سالی است.

این رویداد دارای آیین‌های ویژه‌ای است که در درازای تاریخ پدید آمده و اندک اندک چهره سنت به خود گرفته‌است. از آن جمله می‌توان آیین‌های زیر را نیز برشمرد.

- خوردن کاهو و سکنجبین
- پختن خوراک‌های گوناگون به ویژه آش رشته
- پرتاب ۱۳ عدد سنگ (ویژهٔ مناطق کردنشین)

سبزه گره زدن

یکی از آیین‌های این روز سبزه گره زدن است که بیشتر جوانان در این روز این کار را انجام می‌دهند. گره زدن سبزه به معنای گره زدن زندگی با طبیعت است که هیمشه سبز و شاداب باقی بمانیم

در میتخت های(اساطیر، Myths) کهن ایران، مَـشـیـه{آدم: آدم واژه‌ی پارسی و کوتاه شده‌ی واژه‌ی اوستایی ایودامَن به مانک(معنی) نخستین آفریده است که به دیگر زبان ها رفته است} و مَـشـیـانـه(حوا) روز سیزدهم فروردین با گره زدن دو شاخه ی موُرد، برای نخستین بار در جهان پایه‌ی پیوند خود را بناهشتند. امروزه هم دختران و پسران دم بخت با گره زدن سبزه در روز سیزده فروردین با گواه گرفتن نهاد(طبیعت، Nature) آرزوی پیوندی خوب می کنند.

پرتاب ۱۳ عدد سنگ :

در مناطق کردنشین، در پایان روز سیزده‌به‌در ۱۳ عدد سنگ را به پشت سر پرتاب می‌کنند؛ بدین معنا که آرزو می‌کنند بلایا و نواحس از شخص دور شود و به‌ازای هر سنگ یک آرزوی نیک می‌کنند.

۴) روز طبیعت

پس از پیروزی انقلاب، به مناسبت حضور مردم در طبیعت و استفاده از

فضای بهاری و سرسبزی آن و به منظور ارج نهادن به ارزش های طبیعت، روز سیزدهم فروردین به نام روز طبیعت نام گذاری گردید.

در گذشته مادران و پدران ما، سبزه های نوروزی خود را در این روز به صحرا می برده و برای احترام به زمین و گیاه، آن را در آغوش زمین می کاشته اند، ولی امروزه به دلیل ناآگاهی و غفلت از انگیزه های بنیادین این مراسم، سبزه های نوروزی را در راه و یا محل مراسم رها کرده یا با بی توجهی به آن، تکه تکه اش می کنیم.

سیزده بدرِ پیشینیان ما، روزی برای ستایش و دعا برای طلب باران فراوان در سال پیش رو، برای گرامیداشت و پاکیزگی طبیعت و مظاهر آن و زیست بوم مقدس آنان بوده است. در حالیکه امروزه در اثر بی توجهی و نا آشنایی برخی از مردم با اصول نگهداری محیط زیست و رها کردن زباله های مراسم سیزده به در، تبدیل به روز ویرانی و تباهی طبیعت شده است.

۵) پیام کمپین سیزده به در پاک

از همه گیرندگان این پیام خواهش میکنیم در ۱۳ نوروز امسال موقعی که برای رفتن به طبیعت وسایل خود را جمع می کنید در صندوق اتومبیل خود حداقل چند کیسه زباله قرار داده و موقع برگشتن تمام زباله های غیر قابل تجزیه را که در محل تفرج و تفریح خود می بینید جمع کرده و در صندوق اتومبیل خود گذاشته به همراه خود برگردانید و در اولین سطل زباله که می بینید قرار بدهید.
چند کیسه زباله برای این که احتمال میرود کیسه ها پاره شوند. در ضمن خانواده های دیگری که کیسه زباله به همراه ندارند هم بدهید.
گاهی مشاهده میشود مردم زباله ها را در کیسه زباله جمع میکنند و در کنار جاده قرارر میدهند.
به نظر شما آیا ماشین زباله از آن محل عبور میکند؟

قطعا جواب منفی است.

اولین حیوانی که به آن می رسد بخاطر بوی غذای پخش شده، کیسه را پاره می کند و خودتان که می دانید بعدش چه اتفاقی می افتد.
باور کنید اگر امسال تمام مردم ایران این اقدام را انجام دهند سیزده بدر امسال یکی از پاک ترین سیزده بدرهای تاریخ ایران می شود.

با تشکر و سپاس بیکران.

کمپین سیزده به در پاک

خواهشمندم این پیام را به هر شکل که صلاح می دانید جهت فرهنگ سازی و یاد آوری باز نشر کنید.

منابع : با کمی ویرایش و تخلیص

ویکی پدیا – دایره المعارف جهانی

آکا ایران – سایت اطلاعات عمومی

تبیان – سایت موسسه فرهنگی و اطلاع رسانی تبیان، اداره کل تبلیغات

چگونه با موبایل در نوروز بهتر عکس بگیریم؟

همه ی افراد می توانند با گوشی موبایل عکس بگیرند ولی رسیدن به نتایج واقعا خوب در عکاسی موبایل به مهارت بیشتری نیاز دارد گرفتن عکس هایی خارق العاده با موبایل عملا کار بسیار ساده ای است

همه‌ی افراد می‌توانند با گوشی موبایل عکس بگیرند ولی رسیدن به نتایج واقعا خوب در عکاسی موبایل به مهارت بیشتری نیاز دارد. گرفتن عکس‌هایی خارق‌العاده با موبایل عملا کار بسیار ساده‌ای است، البته تا زمانی که برخی نکات مهم در خصوص فوکوس، نوردهی، ترکیب‌بندی و ویرایش عکس را رعایت کنید. در این مقاله‌ی دوبخشی قصد داریم ۱۲ نکته و تکنیک اساسی را معرفی کنیم که هر عکاس موبایل جدی باید آن‌ها را بداند. اگر به‌تازگی عکاسی موبایل را شروع کرده‌اید بهتر است ابتدا در این ۱۲ تکنیک مهارت پیدا کنید. حتی عکاسان موبایل کارآزموده هم ممکن است برخی از این نکات و ترفندها را فراموش کرده باشند. پس با مدرسه‌ی عکاسی موبایل ما همراه باشید تا باهم به بررسی اساسی‌ترین نکاتی بپردازیم که برای گرفتن عکس‌هایی فوق‌العاده با گوشی موبایل لازم است بدانید.

۱. لنز را پاک کنید

گوشی موبایل زمان زیادی را در جیب، کیف یا دست سپری می‌کند و

درنتیجه کثیف خواهد شد. کثیفی، گردوخاک، چربی و اثرانگشت روی لنز تاثیر زیادی بر کیفیت عکس‌های شما خواهند گذاشت. اگر شیشه‌ی لنز شما کثیف باشد تلاش برای گرفتن عکس خوب بی‌معنی است. کثیفی مانع ورود نور به سنسور دوربین شده و درنتیجه روی عکس نقاط تار، لکه و مناطقی کدر ایجاد می‌کند. لنز تمیز رسیدن به عکس‌هایی شفاف و تمیز هنگام عکاسی با موبایل را تضمین می‌کند. لازم است هر بار که گوشی را برای عکاسی از جیب خود خارج می‌کنید لنز آن را تمیز کنید. برای این کار از یک دستمال نرم مخصوص لنز استفاده کنید. استفاده از دستمال‌های خشن موجب خراشیده شدن شیشه‌ی روی لنز شده و کیفیت تصویر دوربین گوشی را پایین خواهد آورد.

۲. مطمئن شوید سوژه در فوکوس کامل قرار دارد

مهم‌ترین چیزی که هنگام گرفتن یک عکس باید به آن توجه کنید قرار گرفتن سوژه‌ی اصلی در فوکوس کامل است. در آیفون و بسیاری از گوشی‌های هوشمند دیگر برای تعیین نقطه‌ی فوکوس کافی است جایی را که سوژه‌ی شما قرار گرفته روی صفحه‌ی نمایش لمس کنید. آیفون برای تایید نقطه‌ی فوکوس انتخابی یک کادر زرد کوچک در آن نقطه نمایش می‌دهد.

اگر سوژه‌ی شما متحرک است حتما درست پیش از گرفتن عکس نقطه‌ی فوکوس را انتخاب کنید تا از فوکوس صحیح سوژه مطمئن باشید. پس از گرفتن یک عکس شفاف از سوژه در صورت تمایل می‌توانید با استفاده از اپلیکیشن‌های ویرایش عکس بسیار زیادی که در دسترس هستند پس‌زمینه‌ی عکس را تار کرده و توجه بیشتری را به آن معطوف کنید.

۳. نوردهی را به‌صورت دستی تنظیم کنید

در آیفون و بسیاری از گوشی‌های هوشمند دیگر، هنگامی‌که شما برای تعیین نقطه‌ی فوکوس روی صفحه‌ی نمایش ضربه می‌زنید، دوربین از نقطه‌ی فوکوس برای تنظیم میزان نوردهی هم استفاده می‌کند. به‌طور خلاصه نوردهی میزان تاریکی یا روشنی تصویر را مشخص می‌کند. واگذار کردن تنظیم نوردهی به دوربین همیشه ایده‌آل نیست. برای مثال اگر سوژه در بخش تاریک کادر قرار گرفته باشد این کار می‌تواند منجر به عکسی با نوردهی کلی بیش‌ازحد (over-exposed) شود یا بالعکس. اگر دوربین گوشی شما اجازه‌ی تنظیم دستی میزان نوردهی (Exposure) را می‌دهد در این شرایط از آن استفاده کنید.

برای مثال اپل در iOS ۸ ابزار جدیدی را برای تنظیم دستی میزان

نوردهی معرفی کرد. وقتی نقطه‌ی فوکوس را با ضربه زدن روی صفحه‌ی نمایش تعیین کنید یک آیکون کوچک شبیه خورشید کنار مربع فوکوس ظاهر می‌شود. وقتی این آیکون خورشید مانند را دیدید کافی است برای تنظیم نوردهی انگشت خود را روی صفحه‌ی نمایش به سمت بالا یا پایین بلغزانید. حرکت انگشت به سمت بالا کل تصویر را روشن‌تر و حرکت انگشت به سمت پایین کل تصویر را تیره‌تر خواهد کرد. تنظیم دستی میزان نوردهی اجازه می‌دهد کنترل بسیار بیشتری روی ظاهر تصویر نهایی داشته باشید.

۴. از زوم استفاده نکنید

دوربین آیفون و اکثر گوشی‌های هوشمند دیگر به قابلیت زومی مجهز هستند که با باز و بسته کردن دو انگشت روی صفحه‌ی نمایش می‌توان میزان آن را تنظیم کرد. البته متاسفانه تقریبا در تمام گوشی‌های هوشمند زوم از نوع دیجیتال است نه اپتیکال. در اصل اتفاقی که هنگام استفاده از زوم دیجیتال می‌افتد این است که تصویر با زوم کردن برش (Crop) می‌خورد. درنتیجه هر چه بیشتر زوم کنید به میزان قابل‌توجه‌تری از کیفیت عکس کاسته خواهد شد. اگر قصد دارید از سوژه‌ای دورتر نسبت به خودتان عکس بگیرید از زوم استفاده نکنید. به‌جای این کار نزدیک‌تر رفته و دوربین را در حالت عادی و بدون زوم استفاده به کار ببرید. بدین ترتیب حاصل کار تصویری بسیار باکیفیت‌تر خواهد شد.

اگر امکان نزدیک‌تر رفتن نبود بازهم بهتر است از زوم استفاده نکنید. به‌جای آن می‌توانید خودتان هنگام ویرایش با برش دادن عکس بیننده را به سوژه نزدیک‌تر کنید. برش دادن تصویر پس از عکاسی به شما اجازه می‌دهد روی میزانی از تصویر که قصد حذف کردنش را دارید کنترل بهتری داشته باشید. در این مثال فانوس دریایی و قایق‌ها

فاصله‌ی زیادی از بندر داشتند و در عکس اصلی بسیار کوچک به نظر می‌رسیدند. ازآنجاکه امکان نزدیک رفتن و گرفتن عکس بهتری وجود نداشت من تصویر را برش دادم تا به نظر برسد به سوژه نزدیک‌تر بوده‌ام.

۵. دوربین را ثابت نگه‌دارید

بی‌حرکت نگه‌داشتن دوربین به‌ویژه هنگام عکاسی در نور کم یا شب از اهمیت بالایی برخوردار است. در این شرایط دوربین گوشی موبایل مجبور است برای رسیدن نور کافی به سنسور از سرعت شاتر پایین‌تری استفاده کند. در این حالت هرگونه حرکت یا لرزش دوربین منجر به ثبت تصویری تار خواهد شد. برای ثابت نگه‌داشتن گوشی و جلوگیری از تار شدن تصویر باید گوشی را با دودست محکم بگیرید یا آن را به سطحی سخت تکیه دهید. همچنین می‌توانید از یک سه‌پایه بهره بگیرید. انواع مختلفی از سه‌پایه‌ها وجود دارد که برای گوشی‌های مختلف مناسب هستند.

هنگام استفاده از سه‌پایه می‌تواند دقت خود را با به کار بردن زمان‌سنج خودکار (Self-Timer) بازهم افزایش دهید. پیشنهاد ما این است که زمان‌سنج را روی ۳ ثانیه تنظیم کنید. بدین ترتیب هنگامی‌که عکس در حال گرفته شدن است هیچ تماسی با گوشی نخواهید داشت و درنتیجه دوربین کاملا ثابت خواهد بود. شاید این راهکار به نظر زیاده‌روی باشد ولی قطعا هنگام عکاسی در نور بسیار کم مفید خواهد بود. ترفند دیگری که می‌توانید در این زمینه به کار ببرید استفاده از کلیدهای تنظیم بلندی صدای هدست به‌عنوان کلید شاتر دوربین است. آیفون و برخی از گوشی‌های هوشمند دیگر به این قابلیت مجهز هستند. اگر گوشی شما از این قابلیت پشتیبانی نمی‌کند می‌تواند از شاترهای بلوتوث استفاده کنید. بدین ترتیب شما قادر خواهید بود گوشی را روی سه‌پایه قرار داده و برای پیشگیری از هرگونه لرزش، بدون لمس فیزیکی با آن عکس بگیرید.

۶. قانون یکسوم را به کار ببرید

رسیدن به فوکوس و نوردهی صحیح جزو اصول حیاتی عکاسی هستند ولی ترکیب‌بندی مناسب هم به همان اندازه اهمیت دارد. بدون ترکیب‌بندی خوب احتمالا عکس‌های شما خیلی چشم‌نواز نخواهند شد. قانون یکسوم از مفیدترین تکنیک‌های ترکیب‌بندی در عکاسی است. ازآنجاکه قانون یکسوم می‌تواند در تمام سبک‌های عکاسی برای تولید تصاویری جذاب‌تر و

متعادل‌تر استفاده شود، فراگرفتن این مفهوم اهمیت بالایی دارد.

برای رعایت قانون یکسوم باید کادر را مطابق با تصویر زیر به‌صورت ذهنی توسط دو خط عمودی و دو خط افقی تقسیم‌بندی کنید. سپس عناصر مهم صحنه را در مسیر این خطوط یا محل تلاقی آن‌ها باهم قرار دهید. باید تلاش کنید سوژه روی یکی از خط‌های عمودی واقع شود. اگر خط افق در عکس دیده می‌شود بهتر است روی یکی از دو خط افقی قرار گیرد. ایده‌ی اصلی قانون یکسوم این است که ترکیب‌بندی مرکزگریز (off-center) موجب خلق تصاویری جذاب‌تر خواهد شد. دوربین اکثر گوشی‌های هوشمند برای کمک به انتخاب ترکیب‌بندی بهتر امکان نمایش دادن تقسیمات (Grid) یکسوم روی صفحه‌ی نمایش را دارند. فعال نگه‌داشتن این تقسیمات به عکاسان تازه‌کارتر کمک می‌کند تا چشمان خود را در ترکیب‌بندی ورزیده کنند. در این مثال محل قرارگیری پسربچه با خط عمودی سمت راست و خط افق با خط افقی پایین کادر تنظیم شده‌اند.

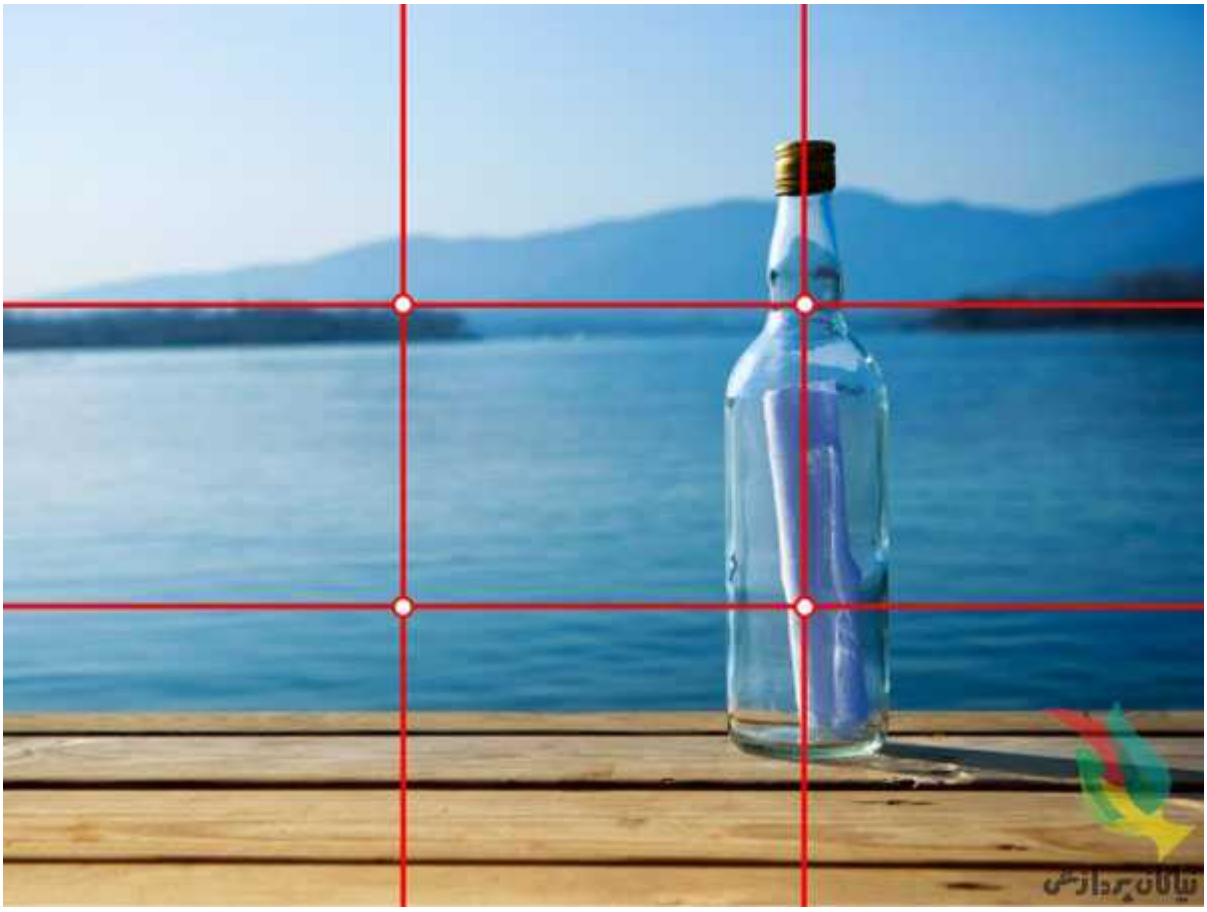

مثل همیشه قوانین برای شکسته شدن ساخته می‌شوند! گاهی اوقات شرایط نیازمند رویکردی متفاوت است. البته بسیار مهم است که پیش از شکستن یک قانون ابتدا آن را فرا گرفته باشیم! بنابراین ابتدا نحوه‌ی ترکیب‌بندی با قانون یکسوم را بیاموزید، سپس هرگاه از کار

خود راضی بودید تلاش کنید برخی اوقات به‌صورت هدفمند و برای خلق تاثیری متفاوت این قانون را زیر پا بگذارید. فراموش نکنید که در عکاسی هیچ‌گاه نباید از تجربه کردن روش‌های جدید یا متفاوت واهمه داشت. ممکن است نتایج تجربه‌های جدید شما را شگفت‌زده کند.